

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

29. P-1296/20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Jasminki Gadža, u pravnoj stvari tužitelja ISOLA D'ORO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Gračanski Mihaljevac 7/D, OIB: 08856712595, kojeg zastupaju punomoćnice Dijana Brezak i Zrinka Grabas, odvjetnice u Zagrebu, protiv prvotuženice Snježane Hrčić, Malinska, Oštrobradići 25, OIB: 59819136943, koju zastupa punomoćnik Branislav Musulin, odvjetnik u Rijeci i drugotuženika Nikole Hrčića, Malinska, Oštrobradići 25, OIB: 27650081791, kojeg zastupa punomoćnik Đorđe Perković, odvjetnik u Rijeci, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 17. ožujka 2021., u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 16. travnja 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženicama SNJEŽANI HRŽIĆ, OIB: 59819136943 Malinska, Oštrobradić 25 i NIKOLI HRŽIĆU, OIB: 27650081791, Malinska, Oštrobradić 25, da solidarno plate tužitelju ISOLA D'ORO d.o.o. u stečaju, OIB: 08856712595, Zagreb, Gračanski Mihaljevac 7/D, iznos od 2.732.253,07 kn sa zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 887.553,22 kn od 19.02.2018. do isplate,
- na iznos od 589.204,06 kn od 03.03.2018. do isplate,
- na iznos od 871.157,91 kn od 01.04.2018. do isplate,
- na iznos od 384.337,88 kn od 01.05.2018. do isplate,

prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotna poena, u roku petnaest dana."

II. Nalaže se tužitelju nadoknaditi prvotuženici trošak parničnog postupka u iznosu od 68.305,00 kn, u roku petnaest dana.

- III. Nalaže se tužitelju nadoknaditi drugotuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 68.305,00 kn, u roku petnaest dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je drugotuženik Nikola Hrzić do otvaranja stečaja nad tužiteljem bio direktor tog društva i jedini osnivač. Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu rješenjem broj St-2920/2019 od 5. ožujka 2020. otvorio je stečajni postupak nad tužiteljem u kojem je 18. lipnja 2020. doneseno rješenje kojim su utvrđene tražbine koje je stečajni upravitelj priznao. Tužitelj zastupan po tadašnjem direktoru Nikoli Hrziću sklopio je, kao naručitelj, 1. prosinca 2017. sa društvom GP KRK d.d., kao izvoditeljem, Ugovor o građenju kojim je tužitelj naručio radove na nekretnini zkčbr. 143, u naravi kuća, dvorište i šuma u ukupnoj površini od 4113 m², od čega kuća 80 m², dvorište 1459 m², šuma 2574 m², kao z.k. tijelo I., upisano u zkul. 388, k.o. Miholjice, radi izgradnje građevine UGOSTITELJSKO - TURISTIČKA GRAĐEVINA, HOTEL „NINO“ MALINSKA, a prema ponudi Izvoditelja broj 233/2017 od 17. svibnja 2017., koja je iznosila 4.456.415,23 kn uvećano za PDV. Građevinsku dozvolu za gradnju izdala je Primorsko goranska županija, Upravni odjel za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Ispostava Krk, Klasa UP/I-36103/14-06/24, Urbroj 2170/1-03-04/5-14-9 od 9. rujna 2014., kojom se drugotuženiku Nikoli Hrziću kao investitoru dozvoljava gradnja na zkčbr. 143 k., zkul. 388 k.o. Miholjice, a koja je kasnije izmijenjena na način da je došlo do promjene investitora, te je u Rješenju o izmjeni građevne dozvole od 10. siječnja 2018., Klasa: UP/I-361-03/1811/1, Urbroj: 2170/1-03-04-/2-18-3 naznačen novi investitor odnosno tužitelj. Vrijednost do sada izvršenih radova proizlazi iz 1., 2., 3., i 4. privremene situacije izdane od strane izvođača GP KRK d.d., a koje su ovjerene i potpisane od strane tužitelja: 1. privremena situacija broj 5791/1/1 od 19. siječnja 2018. na iznos od 887.553,22 kn, 2. privremena situacija broj 54/1/1 od 31. siječnja 2018. na iznos od 589.204,06 kn, 3. privremena situacija broj 82/1/1 od 28. veljače 2018. na iznos od 871.157,91 kn, 4. privremena situacija broj 165/1/1 od 31. ožujka 2018. na iznos od 384.337,88 kn. Iz analitičke bilance, bilance na dan otvaranja stečajnog postupka, obrasca PD, računa dobiti i gubitka, računa HEP-a proizlazi da je tužitelj ostvario gubitak u iznosu od 2.995.721,00 kn, a sve iz razloga rasknjiženja građevinskog objekta iz bilance odnosno iz razloga vrijednosnog usklađenja imovine stečajnog dužnika. Prvotužena Snježana Hrzić, supruga drugotuženika, je sadašnja formalna vlasnica predmetne nekretnine. Uknjižbu vlasništva ishodila je temeljem sudske nagodbe sklopljene 1. listopada 2018. u parničnom postupku utvrđenja bračne stečevine pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalna služba u Krku, posl. br. P OB-195/2018. Opisanim postupanjem prvo i drugo tuženika, prvotužena Snježana Hrzić je stekla nekretninu na kojoj je temeljem tužiteljeve narudžbe GP KRK d.d. prema Ugovoru o građenju izvršio radove na izgradnji zgrade u vrijednosti od 2.732.253,07 kn, a čime je neosnovano povećana vrijednost njezine imovine. Time je na strani prvotužene Snježane Hrzić bez odgovarajuće pravne osnove došlo do povećanja imovine i smanjenja imovine na strani tužitelja, čime je tužitelju nastala stvarna šteta u visini vrijednosti izvedenih radova na predmetnoj nekretnini. Navodi da se pred Općinskim sudom u Crikvenici, Stalna služba u Krku vodi parnični postupak kojim GP KRK d.d. traži poništenje predmetne sudske nagodbe, a o čemu postoji zabilježba u zemljišnim knjigama.

Prvotuženica u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev u cijelosti te ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Navodi da između tužitelja i prvotuženice ne postoji obveznopравни odnos. Prvotuženica je stekla pravo vlasništva temeljem pravomoćne sudske nagodbe u predmetu Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Krku, poslovni broj P Ob-195/18. Tužitelj ne navodi koja je to imovina prešla u imovinu prvotuženice, jer tužitelj nikada nije bio vlasnik iste pa nema pravo na povrat iste ili pripadajuće naknade, što proizlazi iz povijesnog vlasničkog lista koji prileže tužbi, a pravo vlasništva prvotuženice stečeno je temeljem valjane pravne osnove, odnosno pravomoćne sudske odluke. Nadalje, između tužitelja i prvotuženice ne postoji pravni odnos koji bi se temeljio na pravnom poslu pa niti na taj način nije došlo do prijelaza imovine tužitelja u imovinu prvotuženice. Nadalje, tužitelj je priložio rješenje o priznanju tražbina iz kojeg je vidljivo da postoji utvrđena tražbina društva G.P. Krk d.d. u iznosu od 3.191.644,76 kn i da isto potraživanje proizlazi iz Ugovora o građenju sklopljenom između tog trgovačkog društva i tužitelja. Priznanje tražbine ne čini prijelaz imovine već bi do prijelaza imovine došlo kad bi stečajni dužnik priznatu tražbinu platio stečajnom vjerovniku. Između G.P. Krk d.d. i stranaka u ovom postupku u tijeku je postupak pred Općinskim sudom u Crikvenici, poslovni broj P-1116/19 kojim se traži poništenje predmetnog Ugovora o građenju te isplata istog iznosa od strane tuženika. Međutim, takav pravni posao (Ugovor o građenju) nije pobojan budući su tamo tužitelju bile poznate sve činjenice glede predmetnog pravnog posla, uključujući vlasništvo i projekt građenja, a istovremeno isti nije sklopljen sa prvotuženicom pa ni po osnovu poništenja tog Ugovora ne postoje nikakve obveze. Dakle, ukoliko se poništi Ugovor o građenju tada niti ne postoji pravni odnos između društva G.P. Krk d.d. i tužitelja pa niti ne postoje tražbine prema ovdje tužitelju u stečajnom postupku, a shodno tome niti bi postojale eventualne tražbine ovdje tužitelja prema tuženicama. Dakle, u odnosu na isto potraživanje G.P. Krk d.d. već vodi parnicu radi isplate protiv tuženika i ovdje tužitelja pred Općinskim sudom u Crikvenici, poslovni broj P-1116/19 pa se ne može u odnosu na isto potraživanje voditi i ova parnica, jer bi nastala osnova da tuženici dva puta plaćaju isti dug. Dakle, prvotuženica je stekla pravo vlasništva temeljem pravomoćne sudske nagodbe sa već izgrađenim dijelom o čemu su braćni drugovi vodili računa prilikom sklapanja sudske nagodbe i doprinosa svakog u stjecanju te imovine. Dakle, prvotuženica je treća osoba na koju se ne odnosi obveznopравни odnos tužitelja i društva G.P. Krk d.d., ista je temeljem valjane pravne osnove stekla vlasništvo svoje nekretnine, ne postoji imovina tužitelja koja bi prešla u imovinu prvotuženice pa da je potrebno istu vratiti ili isplatiti naknadu.

Drugotuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev u cijelosti te ističe prigovor promašene pasivne legitimacije i nedostatak pravnog interesa tužitelja za vođenje ovog spora. Predmetna nekretnina za koju tužitelj navodi da joj je povećana vrijednost na temelju Ugovora o građenju nikada nije bila u vlasništvu tužitelja odnosno nikada nije bila dio njegove imovine. Knjiženje odnosno rasknjiženje u analitičkoj bilanci tužitelja ne predstavlja valjani osnov stjecanja niti otuđenja nekretnine, a navedeno knjiženje je jedini dokaz koji tužitelj predlaže iz kojeg bi se imalo utvrditi da je nekretnina bila u vlasništvu tužitelja. Da je predmetna nekretnina predstavljala imovinu tužitelja tada bi stečajni upravitelj bio ovlašten sukladno Stečajnom zakonu tražiti proglašenje pravnog posla kojim je umanjena imovina stečajne mase pobojnim, a što stečajni upravitelj nije učinio, jer je svjestan da predmetna nekretnina nikada nije bila dio imovine tužitelja. Nadalje, predmetna nekretnina nije niti u vlasništvu drugotuženog iz čega proizlazi da drugotuženi niti ne

može izvršiti povrat navedene nekretnine. Činjenica da je treća osoba sklopila sa tužiteljem Ugovor o građenju na temelju kojeg je prijavila svoju tražbinu u stečajnom postupku nije relevantna za dokazivanje vrijednosti imovine čiji povrat odnosno čiju naknadu tužitelj zahtjeva. Drugotuženi nije uopće stranka Ugovora o građenju pa je nejasno zbog čega bi drugotuženi bio u obvezi nadoknaditi ikome trošak ugovorenih radova. Konačno drugotuženik prigovara postavljenom tužbenom zahtjevu u djelu u kojem se traži solidarno obvezati tužene na isplatu naknade, jer nema uvjeta za solidarnu odgovornost niti su činidbe tuženika istog karaktera.

Tužitelj u odnosu na prigovor promašene pasivne legitimacije prvotuženice ističe da je isti neosnovan s obzirom da je ista upisana kao vlasnica nekretnine kojoj je povećana vrijednost radnjama koje je poduzeo drugotuženik na štetu tužitelja. U odnosu na prigovor promašene pasivne legitimacije drugotuženika ističe da je isti također neosnovan s obzirom da je isti zloupotrijebio okolnost da kao član i direktor tužitelja izbjegne ispunjenje ugovorne obveze, a da stekne korist za sebe i za svoju suprugu.

U tijeku dokaznog postupka sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu i to u: analitičku bilancu (list 9-10 spisa), građevinsku dozvolu od 9. rujna 2014. (list 11-13 spisa), potvrdu zaprimanja obrasca PD (list 14 spisa), prijava poreza na dobit (list 15-18 spisa), računi HEP-a (list 19-22 spisa), rješenje o izmjeni građevne dozvole od 10. siječnja 2018. (list 23-24 spisa), račun dobiti i gubitka za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 4. ožujka 2020. (list 25-26 spisa), privremene situacije (list 27-30 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja (list 31-34 spisa), bilanca – stanja na dan 4. ožujka 2020. (list 35-37 spisa), Ugovor o građenju od 1. prosinca 2017. (list 38-46 spisa), izvadak iz zemljišne knjige (list 47-49 spisa), zapisnik o održanom pripremnom ročištu kod Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Krku od 1. listopada 2018. u predmetu poslovni broj P Ob-195/18 (list 50-51 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu poslovni broj St-2920/19 od 18. lipnja 2020. (list 52-54 spisa) i prijedlog za pokretanje kaznenog postupka (list 74-76 spisa).

Ocjenjujući rezultate izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/94, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), tužbeni zahtjev je utvrđen neosnovanim u cijelosti.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu prvotuženica i drugotuženik solidarno plate iznos od 2.732.253,07 kn sa zateznim kamatama po osnovi stjecanja bez osnove. U konkretnom slučaju korist bi se, prema navodima tužitelja, sastojala u neplaćanju radova koje je na nekretnini u vlasništvu prvotuženice izvelo trgovačko društvo GP Krk d.d. na temelju Ugovora o građenju sklopljenog sa tužiteljem u vrijeme kada je zakonski zastupnik tužitelja bio drugotuženik i za vrijednost kojih radova su navedenom trgovačkom društvu priznata potraživanja u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem.

Tužitelj tvrdi da je prvotuženica stekla nekretninu na kojoj je temeljem tužiteljeve narudžbe GP Krk d.d. izvršio radove u vrijednosti 2.732.253,07 kn čime je neosnovano povećana vrijednost njezine imovine pa od nje traži solidarnu isplatu sa drugotuženikom iznosa od 2.732.253,07 kn koji je u stečajnom postupku nad

tužiteljem priznat stečajnom vjerovniku GP Krk d.d. za radove izvedene na temelju Ugovora o građenju od 1. prosinca 2017. koji je kao naručitelj sa navedenim trgovačkim društvom sklopio tužitelj zastupan tada po drugotuženiku. Nekretninu na kojoj su izvedeni radovi u ukupnom iznosu od 2.732.253,07 kn prvotuženica je stekla na temelju sudske nagodbe sklopljene 1. listopada 2018. u parničnom postupku utvrđenja bračne stečevine pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalna služba u Krku, poslovni broj P Ob-195/18.

Odredbom čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05, 41/08 i 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga odnosno ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Prema st. 2. istog članka pod prijelazom imovine razumijeva se i stjecanje koristi izvršenom radnjom. Prema st. 3. istog članka obveza vraćanja odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

Iz činjeničnih navoda samog tužitelja proizlazi da prvotuženica nije bez pravne osnove stekla predmetnu nekretninu na kojoj su izvedeni radovi u vrijednosti od 2.732.253,07 kn i za koji iznos je trgovačkom društvu GP Krk d.d. u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem priznata tražbina za izvedene radove.

Dakle, prvotuženica je postala vlasnica predmetne nekretnine na temelju pravomoćne sudske odluke - sudske nagodbe od 1. listopada 2018. pa eventualni prijelaz tužiteljeve imovine u imovinu prvotuženice ima osnove u odluci suda koja nije otpala pa prvotuženica nije dužna vratiti tužitelju tako stečenu imovinu u smislu čl. 1111. st. 1. i 3. ZOO-a.

Tužitelj navodi da je u tijeku parnica pred Općinskim sudom u Crikvenici, Stalna služba u Krku kojim GP Krk d.d. traži poništenje predmetne sudske nagodbe, ali čak i u slučaju da predmetna sudska nagodba bude poništena prvotuženica više neće biti vlasnica predmetne nekretnine pa u tom slučaju neće biti niti eventualnog obogaćenja na strani prvotuženice.

Pretpostavke za nastanak izvanugovornog obveznog pravnog odnosa stjecanja bez pravne osnove su: povećanje imovine na jednoj i smanjenje imovine na drugoj strani, uzročna veza između povećanja odnosno umanjenja imovine, stjecanje je bez osnove i činidba zbog koje se dogodila promjena u imovini ne smije biti štetna radnja u smislu građanskog delikta odnosno povrede ugovornog odnosa, jer bi tada nastala obveza odgovornosti za štetu. S obzirom da se sve navedene pretpostavke u konkretnom slučaju nisu ostvarile niti u odnosu na prvotuženicu niti u odnosu na drugotuženika, tuženici nisu dužni vratiti tako stečenu imovinu. Naime, prijelaz imovine u odnosu na prvotuženicu ima osnove u pravomoćnoj sudskoj odluci koja nije otpala, a sve i da kasnije otpadne u tom slučaju ne bi bilo obogaćenja na strani prvotuženice.

U konkretnom slučaju nije došlo niti do povećanja imovine na strani drugotuženika, jer se njegova imovina nije povećala. Vlasnica predmetne nekretnine na kojoj je trgovačko društvo GP Krk d.d. izvodilo radove na temelju Ugovora sa

tužiteljem i koje mu tužitelj nije platio zbog čega mu je priznata tražbina u stečajnom postupku je prvotuženica, a ne drugotuženik. Štoviše, tužitelj u tužbi niti ne tvrdi da je došlo do obogaćenja na strani drugotuženika. Međutim, iz činjeničnih navoda tužitelja proizlazi da u konkretnom slučaju nije došlo čak niti do smanjenja imovine tužitelja, jer time što je izvođaču radova GP Krk d.d. priznata tražbina u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem za radove izvedene na nekretnini čija je vlasnica prvotuženica nije došlo do smanjenja tužiteljeve imovine. Do smanjenja tužiteljeve imovine došlo bi tek u slučaju da je tužitelj navedene radove u vrijednosti od 2.732.253,07 kn platio izvođaču GP Krk d.d.

Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za izvođenje dokaza financijsko knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost povećanja imovine na strani prvotuženika i smanjenja imovine na strani tužitelja kao nevažan s obzirom da iz činjeničnih navoda samog tužitelja i spisu priloženih isprava proizlazi da nije došlo do smanjenja imovine na strani tužitelja i da je prvotuženica imovinu stekla na temelju valjane pravne osnove koja nije otpala. Iz istog razloga sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja građevinskim vještačenjem na okolnost povećanja vrijednosti nekretnine. Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za izvođenjem dokaza saslušanjem stranaka na okolnost knjižena imovine tužitelja s obzirom da navedena činjenica nije odlučna za rješenje ovog spora.

Slijedom navedenog, ovaj sud je našao tužbeni zahtjev neosnovanim u cijelosti, pa je na temelju odredbi članka 1111. ZOO-a, presudio kao u toč. I izreke presude.

Odluka o troškovima postupka iz toč. II izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i 155. st. 1. ZPP-a. Prvotuženici je priznat trošak zastupanja po odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine, broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje: OT) i to: za sastavljanje odgovora na tužbu u iznosu od 27.322,00 kn (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištu 17. ožujka 2021. u iznosu od 27.322,00 kn (Tbr. 9/1 OT), sve uvećano za 25% PDV-a što iznosi 13.661,00 kn (Tbr. 42 OT) odnosno ukupno 68.305,00 kn.

Odluka o troškovima postupka iz toč. III izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i 155. st. 1. ZPP-a. Drugotuženiku je priznat trošak zastupanja po odvjetniku i to: za sastavljanje odgovora na tužbu u iznosu od 27.322,00 kn (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištu 17. ožujka 2021. u iznosu od 27.322,00 kn (Tbr. 9/1 OT), sve uvećano za 25% PDV-a što iznosi 13.661,00 kn (Tbr. 42 OT) odnosno ukupno 68.305,00 kn.

U Zagrebu 16. travnja 2021.

SUTKINJA
Jasminka Gadža

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 15 dana od primitka presude, a predaje se ovom sudu u 2 primjerka za Sud i po 1 primjerak za svaku protivnu stranku.

Broj zapisa: **eb2f9-e076a**

Kontrolni broj: **0dd2b-424ee-76856**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JASMINKA GADŽA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.